

De pace constantie.

propter nisi iusto impedimento vel consensu priusque par-
tis remanserit; hec sunt vnde littere multum norabilia.
C Et primo nō. quod ibi maior est quātitas impias dī-
stare auctoritas. v. C. de ope. pub. l. si quis z dī hic ma-
ior quātitas a. xxv. libris imperialiū. s. sed de iure cōi
aliter tarat. v. C. de ap. l. in offendis; z. l. p̄cipimus
C Secundo nō. de iuramento qđ dī prestare iudex ap-
pellationum. C. Tercio nō. qđ index dī iure et ferat
sinas & leges & p̄fuetudines illino cūnītati; z. alias di-
cit lex. index suas pferat legibus & moribus & sonat; in
au. v. cū de ap. cog. h. i. col. viii. C. de edisi. prīua. l.
si. C. que sit longa conūe. l. i. C. de len. z interl. om.
fudi. l. nemo. C. Porro si est qđ de processu servatis
consuetudo primi fori p glo. in. z. canon. ver. decre-
to. de elec. in. vi. z p doc. in Rubri. de p̄fuetudine. Se-
cūus si esset de p̄ciliis appellations qđ cōsiderato fori
illius iudicis appellations dī attēdū; qđ in ordinaria
iudicis semp attendit locus vbi agit iudicū; vnp gl.
z docio. in. l. i. C. que sit longa p̄fuetudine; z in. d. Rub.
Ideo si de re vel cā seruabili p̄ iudices appellations il-
lud ita primus iudex debet seruare; qđ id qđ debeat
in iustitia cā & fori facere prīmus index debeat face-
re index appellations qđ ei succedit v̄ cōfirmari; vel
reformari; & ideo qđ nō est iniqui sed equi iudicii a
quo nō grauitate paret; z sīc a nō grauamine iūne ap-
pellare; vt in. d. au. v. cū de ap. cog. in prin. salvo qđ
ex nouis actionib⁹ pōt ferre sūiam & tē vēteca custo-
dire. ff. qđ cū eo. l. titianus. C. Quarto nō. qđ hī statutū
tōs duos mensūm ad cām appellations cōdendā;
sed de iure cōi statutū annūs. v. C. de tēp. act. au. ci. q.
C Sed quero nūqd elapsi duobus mensibus appel-
lationi sit deserta & v̄ p̄ non; qđ metu duos mensūm v̄
p̄fixa cognitorū p̄fectori; qđ verba dīrigitur
iudicū & nō appellatori iuxta nō. C. de iudi. properan-
dum in prin. C. In primū dico qđ iūti duos mensūm suc-
cedunt loco anniā qđ constitutio duov̄ mensūm facit
mentionē tacite v̄ prohibere ne vltro tōs fiat; arg. ff.
de leg. i. l. statulib⁹. h. stictio. C. Item qđ tacite hī col-
legitur ex litera; vbi considera qđ aut tōs apponit iudicū
cū pena; & tunc debemus esse contenti pena. Aut
sine pena; & tunc vt aliqd opere tōs apposito v̄ tem-
pus appositorū ipsi lit. & case. P̄terere qđ diceret
littera nisi iusto impedimentoo vel cōsensu cā; si duraret
ipsa appellatio & eius vigor & post duos menses. Itē
et eo qđ dicit de prorogatione tōs per cōsensem par-
tium apparente manifeste & sine prorogatione defera est
appellatio s' e hoc tōs. C. Secūdo qđ quare littera
dicit a cōtestatione littera vel tēp appellations re-
cepta. Nō. vult dicere qđ si appellatus vel appellans
nollet litterę correctam iudex p̄t babere litterę. p. contesta-
ta; v. C. de tempo. ap. l. h. illud & ex tēp currant tōs
duos mensūm. De iure aut cōi qđ incipit currere tēp
appellations p̄fquende; dic vt in au. de iudicibus;
h. appellations coll. vi. C. Quinto nō. qđ tōs assigna-
ri a statutū p̄fprogramari p̄r litigantes"; s' hoc qđ tōs
est bīene qđ p̄fsumū apponit fauore litigiantū & tē
fauore sūiae. Et iō post terminū legis vel progatū sūia
estrata & appellatio est deserta; qđ est nō; & id ī tēp
statuto sup reductione arbitramētū. Nā intelligi statu-
tū fauore arbitramētaliū sūiae late; sed in. l. p̄peran-
dum non est ita qđ ibi nulla precedit sūia cuius fauore
videat statutū. Idem qđ ī sūia seruabo in instru gua-
rentiū tōs; vī sūia p̄ statuta tūscī. Bal. VEL
ET T E C D O P O R E. h. alternative loquuntur nā qđ ī
cā appellations iudex p̄t ferre sūiam & ante litterā con-
testa. si vult. v. C. de temp. ap. l. h. illud. Et nō qđ
iudicis p̄tāti p̄mitit id furio necessitati subiicit; v. t. ff.
de iu. ibi non qđ impedimentoo tōs p̄batū fuit; v. C.
de tēp. ap. l. h. illud. C. Quid ergo si nō indicet
tōs statutū an poterit postea iudicare? R̄ideo non;

si iudex tūlit postea sūiam sūia nō valer"; & ex ea solutū repe-
ritur; nā expirat iudicū instantia; v. C. de iudi. l. p̄perandū
h. hūus; & h. s. vbi de hī plēne adverte; tī tota die clamāt gā-
dam perierunt acta & expirauit iudicū instantia; v. C. de iu-
di. l. p̄perandū. Sed certe q̄ ita diffuse allegat idota ēnas
nō oia acta perent. Dic ergo lapsū tōs ea acta perire ī q̄
bus nō iminet magnū periculū sicut est de libelli oblatione
fore. n. vel sine forte melius formabitur nūc qđ primo fuerit
formatus & vel salutis tra bī. Itē denuo lis debet p̄testari ī
hī ētūt magnū periculū. Itēz perit sacrum calūm vī
itterus iūribilis de calūm. Alia aut ī qbūs vēritas magnū
periculū v̄ sunt confessiones & testū attestations non pe-
reunt. Non. si perent confessiones; qđ pōt ēst qđ confessus
est litigato; in prima instantia iudicū alīq̄ que sunt p̄tra eu. z
z nūc penitet; mō in alio iudicio nō p̄teretur qđ ea cōfessio
agnita sībi p̄iudicū generaret. Item attestations nō pe-
reunt qđ pōt ēst qđ testū nō ita recordat mō sicut & tūc eum
memoria boim labi labilitas est; v. i. ff. de p̄ba. l. si arbiter; e. ff.
ad carbo. l. i. i. ff. que. z. l. p̄regred̄ acq̄ poss. vnde qđ ī bis
magistri est periculū; ideo dicendum est qđ nō perent; nā p̄ba
tōs p̄fsumū est subueniendum: vnde facultas p̄baro-
num nō ī angustanda; v. C. de heret. z manichei. l. qm̄
in. s. cū occasione defectus p̄baroū ūo redidī non valer; v.
ff. de resto. t. u. l. duo sunt tīi; & qđ acta vnius cā ī alia va-
lent; v. C. de iud. l. p̄. in. s. z. C. de iude. l. f. s. t. de lib. cau. l.
iubemus; & de resto. f. l. f. do. C. Citatione an perat; &
v. f. qđ nō; qđ tractit executionē p̄scriptiōnē interrupētē; v.
C. de p̄scrip. t̄. x. a. n. l. sicut; z. l. f. s. ī malam fidē ī possessorē
inducendo. v. f. de p̄c. here. l. itē veniūt. h. petitiā; cum enī
malā fides sit facti nō potest pāfecto haberi; v. t. ff. d. cap.
l. ī bello. h. facie. C. In p̄tīum est glo. ordi. C. de fric. z lit.
expen. l. litigatos. H̄isq̄ ergo aut citatio inducit suū
effectū respectu actionis p̄scriptiōne interrupētē; & ta-
lis effectus durat. Aut respectu officij mercenarii iudicis; &
tūc ī alia instantia nō durat quo ad accessiones que offō mer-
cenarii veniūt ī iudicū & ita logi gl. i. d. l. litigatos; vel dic
v. i. bī. vī. C. Quid aut ī vicio litigatioſ an dureat? V. C. v. t.
nō. ī. l. C. de p̄scrip. long. tēp. v. l. C. usitē mortua. f. iud. s.
sol. Quod aut dictū est de attestatioſbus intellige publica-
tioſ; secū si nō cōsiderant; qđ nō habent publicā auto-
ritatem ante qđ publicentur; v. nō. qđ ī fra. cred. l. i. h. g.
gesta. Sed hoc videtur contra rōmen sup̄a assignatam per
vīm. D. of. Nam ex quo testes solētē dispoluerunt ī iu-
dicio illud quod est omisus ī publicationē ī primū iudicō
equum est sup̄lier ī secundo iudicō; sic testes qđ non
essent publicati ī cā p̄ma possent publicari ī cā appella-
tionis; & hī facit extra v̄ lit non p̄t. c. qm̄ p̄fquenter. h. s.
qui tenent primā op̄. bac v̄tūt rōmen; qđ publicarō testis
fi officiū iudicis mercenarii qđ perit p̄mptā ī instantia quo
ad ea que nō sunt exequenda; v. d. l. cū lite mor-
tuā & idem publicario ī possibilē v̄. SECUNDUS
**D O R E S E T L E G E S I L L Y U S C Y-
V I T A E T I S.** Nota ex qđ dicit mores; qđ licitum est
cūlibet ciuitati babere cōsuetudines proprias. Et ex eo qđ
dicti leges nota qđ licitū est ciuitati babere propria statuta
confirmata p̄ p̄fscide. p̄vincie. Sed si ciuitas sībūp̄i p̄-
ses sufficit qđ p̄tāt ciuitatis cū & occūrōbus faciat statuta v̄
cūes eius accēdente auctoritate superioris. Nam cū face-
re statuta sit iurisditionis; illa quātūd acūtē exercitii sit
in magistratibus; v. ff. de origi. iur. l. i. h. post origine-
rito regit magistratus; nisi alia est est cōsuetudo loci qui
pōt dare iurisditionē ipsiō decurionibus sine magistratu; v. t.
C. de dīver. of. viros. l. i. x. l. i. C. de eman. liberō. Vel
si ciuitas illa pro p̄tē illo careret magistratu; v. t. de rōto. z
cura. da. ab his. l. vbi absunt. Itē intelligit p̄ no. ī. l. h.
si quis magistratu. ff. qđ quīz iuris; v. ibi oīno vide p̄ Jac.
butri. Bar. & me. Adverte tamen qđ si statuta tangēt iu-
risditionem principiū; v. t. ī cā appellationis talia statuta nō
valerent; v. t. hic ī extra de iure iur. cōvenientes. Et est nota
dum qđ ī cā appellationis ideo nō hī locūz p̄rogatio iu-
risditionis.

Lamentat p̄stissimi fauō fōrum.